

የአርባኛው ቁጥር ስውር ታሪክ - ሀያ ሁለት ቁጥር

ሕዝቅኤል ቁጥር ሶስት

Jeff Pippenger

2026-08-08

ሕዝቅኤል የመቶ አርባ አራት ሺህ ማተም በሚፈጸምበት ዘመን ካህን ነው። በመጀመሪያው ምዕራፍ ሕዝቅኤል ወደ መቅደስ ይወሰዳል።

እንዲሁም ሆነ፤ በሠላሳኛው ዓመት፤ በአራተኛው ወር፤ በወሩም በአምስተኛው ቀን፤ እኔ በኬባር ወንዝ አጠገብ ከምርኮኞች መካከል ሳለሁ፤ ሰማያት ተከፈቱ፤ የእግዚአብሔርንም ራእዮች አየሁ። በወሩም በአምስተኛው ቀን፤ ይህም የንጉሡ የዮአኪን ምርኮ በአምስተኛው ዓመት ነበረ፤ በከለዳውያን ምድር በኬባር ወንዝ አጠገብ የእግዚአብሔር ቃል ለካህኑ ለቡዚ ልጅ ለሕዝቅኤል በግልጽ መጣለት፤ በዚያም የእግዚአብሔር እጅ በእርሱ ላይ ነበረች።

እኔም ተመለከትሁ፤ እነሆም፤ ከሰሜን አውሎ ነፋስ መጣ፤ ታላቅ ደመናና በራሱ የሚጠቀለል እሳት ነበረ፤ ብርሃንም በዙሪያው ነበረ፤ ከመካከሉም ከእሳቱ መካከል እንደ እንቁ ነሐስ ቀለም ያለ ነገር ይታይ ነበር። ከመካከሉም የአራት ሕያዋን ፍጥረታት አምሳል ወጣ። መልካቸውም እንዲህ ነበረ፤ የሰው አምሳል ነበራቸው። እያንዳንዳቸውም አራት ፊት ነበራቸው። እያንዳንዳቸውም አራት ክንፍ ነበራቸው። እግሮቻቸውም ቀጥ ያሉ እግሮች ነበሩ፤ የእግሮቻቸውም ጫማ እንደ ጥጃ እግር ጫማ ነበረ፤ እንደ ተጠረጠረ ነሐስም ቀለም ይብለጩልጩ ነበር። በአራቱም ጎኖቻቸው ከክንፎቻቸው በታች የሰው እጆች ነበሯቸው፤ እነዚህ አራቱም ፊቶቻቸውና ክንፎቻቸው ነበሯቸው። ክንፎቻቸው እርስ በርስ ተያይዘው ነበር፤ በሄዱም ጊዜ አይዘሩም ነበር፤ እያንዳንዱም ቀጥ ወደ ፊቱ ይሄድ ነበር። የፊቶቻቸውም አምሳል እንዲህ ነበረ፤ እነዚያ አራቱ በቀኝ በኩል የሰው ፊትና የአንበሳ ፊት ነበራቸው፤ በግራ በኩልም እነዚያ አራቱ የበሬ ፊት ነበራቸው፤ እነዚያ አራቱ ደግሞ የንስር ፊት ነበራቸው። ፊቶቻቸውም እንዲሁ ነበሩ፤ ክንፎቻቸውም ወደ ላይ ተዘርግተው ነበር፤ የእያንዳንዱ ሁለት ክንፎች እርስ በርስ ተያይዘው ነበር፤ ሁለቱም ሰውነታቸውን ይሸፍኑ ነበር።

እያንዳንዳቸውም በቀጥታ ወደ ፊት ይሄዱ ነበር፤ መንፈሱ ወዴት ሊሄድ እንደ ነበር፤ ወደዚያ ይሄዱ ነበር፤ ሲሄዱም አይዘሩም ነበር። ስለ ሕያዋኑም ፍጥረታት አምሳል፤ መልካቸው እንደሚገኝ የእሳት ፍም እንደሆነ፤ እንዲሁም እንደ መብራቶች ትርኢት ነበረ፤ እርሱም በሕያዋኑ ፍጥረታት መካከል ወደ ላይና ወደ ታች ይመላለስ ነበር፤ እሳቱም የሚያበራ ነበረ፤ ከእሳቱም መብረቅ ይወጣ ነበር። ሕያዋኑም ፍጥረታት እንደ መብረቅ ብልጭታ ሮጠው ይመለሱ ነበር። ሕያዋኑም ፍጥረታት ሳይ እነሆ፤ በሕያዋኑ ፍጥረታት አጠገብ በምድር ላይ አንድ መንኲራኩር ነበረ፤ ለእያንዳንዱም ከአራቱ ፊቶች ጋር። የመንኲራኩሮችም ትርኢትና አሠራራቸው እንደ በረል ቀለም ይመስል ነበር፤ አራቱም አንድ አምሳል ነበራቸው፤ ትርኢታቸውና አሠራራቸውም እንደ መንኲራኩር በመንኲራኩር ውስጥ እንዳለ ነበረ። ሲሄዱም በአራቱ ጎኖቻቸው ይሄዱ ነበር፤ ሲሄዱም አይዘሩም ነበር። ስለ ቀለበቶቻቸውም፤ እጅግ ከፍ ያሉ ነበሩ፤ አስፈሪም ነበሩ፤ ቀለበቶቻቸውም አራቱም በዙሪያቸው ሁሉ ዓይኖች የተሞሉ ነበሩ። ሕያዋኑም ፍጥረታት በሄዱ ጊዜ መንኲራኩሮች በእነርሱ አጠገብ ይሄዱ ነበር፤ ሕያዋኑም ፍጥረታት ከምድር ከፍ ባሉ ጊዜ መንኲራኩሮች ደግሞ ከፍ ይሉ ነበር። መንፈሱ ወዴት ሊሄድ እንደ ነበር፤ ወደዚያ ይሄዱ ነበር፤ መንፈሳቸውም ወደዚያ ሊሄድ ነበር፤ መንኲራኩሮችም በእነርሱ ፊት ከፍ ይሉ ነበር፤ የሕያው ፍጥረት መንፈስ በመንኲራኩሮች ውስጥ ነበረና።

እነዚያ በሄዱ ጊዜ እነዚህ ይሄዱ ነበር፤ እነዚያም በቆሙ ጊዜ እነዚህ ይቆሙ ነበር፤ እነዚያም ከምድር ከፍ ባሉ ጊዜ መንኲራኩሮች ከእነርሱ ጋር ይነሡ ነበር፤ ምክንያቱም የሕያዋኑ ፍጡራን መንፈስ

በመንኲራኩሮች ውስጥ ነበረ። በሕያዋኑም ፍጡራን ራሶች ላይ ያለው የሰማይ ጠፈር ምሳሌ እንደ አስፈሪ ክሪስታል ቀለም ነበረ፤ በላያቸውም ራሶች ላይ ወደ ፊት ተዘርግቶ ነበር። ከጠፈሩም በታች ክንፎቻቸው ቀጥ ብለው ነበሩ፤ እያንዳንዱም ወደ ሌላው ይመለከት ነበር፤ እያንዳንዱም ሰውነቱን በዚህ ወገን የሚሸፍኑት ሁለት ነበሩት፤ እያንዳንዱም ሰውነቱን በዚያ ወገን የሚሸፍኑት ሁለት ነበሩት። በሄዱም ጊዜ የክንፎቻቸውን ድምፅ እንደ ብዙ ውኃ ድምፅ፤ እንደ ሁሉን ቻይ ድምፅ፤ እንደ ንግግር ድምፅ፤ እንደ ሰራዊት ድምፅ ሰማሁ፤ በቆሙም ጊዜ ክንፎቻቸውን ያወርዱ ነበር። በቆሙም ጊዜ ክንፎቻቸውን ካወረዱ በኋላ በራሶቻቸው ላይ ካለው ጠፈር ድምፅ መጣ። በራሶቻቸውም ላይ ካለው ጠፈር በላይ እንደ ሰንጠረድ ድንጋይ መልክ ያለ የተፋን ምሳሌ ነበረ፤ በተፋኑም ምሳሌ ላይ ከላይ እንደ ሰው መልክ ያለ ምሳሌ ነበረ። ከወገቡም መልክ ጀምሮ ወደ ላይ በውስጡ ዙሪያውን እንደ እሳት መልክ ያለ፤ እንደ አምበር ቀለም ያለ ነገር አየሁ፤ ከወገቡም መልክ ጀምሮ ወደ ታች እንደ እሳት መልክ ያለ ነገር አየሁ፤ ዙሪያውም ብርሃን ነበረው። በዝናብ ቀንም በደመና ውስጥ እንደሚታየው ቀስት መልክ፤ ዙሪያውን ያለው ብርሃን መልክ እንዲሁ ነበረ። ይህ የእግዚአብሔር ክብር ምሳሌ መልክ ነበረ። እኔም ባየሁት ጊዜ በፊቴ ተደፍቻለሁ፤ የሚናገርም አንድ ሰው ድምፅ ሰማሁ። ሕዝቅኤል 1፡1-28።

ሕዝቅኤል፣ ልቅሶ የተሞላበት ምርኮኛ ነቢይ፣ በከለዳውያን ምድር ሳለ፣ በእስራኤል ኃይል አምላክ ላይ ያለውን እምነት የሚያስተምር ያንኑ ትምህርት የሚገልጥ ራዕይ ተሰጠው። በከበር ወንዝ ዳርቻ ላይ ሳለ፣ ከሰሜን “ታላቅ ደመና፣ በውስጡም እሳት እየተንከባለለ፣ በዙሪያውም ብርሃን ነበረ፤ ከመካከሉም እንደ ኤሌክትሮን ቀለም” ያለ ነፋስ እንደሚመጣ ታየ። እርስ በርሳቸው የሚቆራረጡ እንግዳ መልክ ያላቸው ብዙ መንኲራኩሮች በአራት ሕያዋን ፍጡራን ይንቀሳቀሱ ነበር። ከእነዚህ ሁሉ በላይ “የተፋን አምሳል ነበረ፤ እርሱም እንደ ሰንጠረድ ድንጋይ ይመስል ነበር፤ በተፋኑም አምሳል ላይ ከላይ የሰው አምሳል የመሰለ ነበረበት።” “ሕያዋን ፍጡራኑንም ስለ አምሳላቸው፣ መልካቸው እንደ የሚነድድ የእሳት ፍም እና እንደ መብራቶች መልክ ነበረ፤ በሕያዋን ፍጡራን መካከልም ወደ ላይና ወደ ታች ይሄድ ነበር፤ እሳቱም ብሩህ ነበረ፤ ከእሳቱም መብረቅ ይወጣ ነበር።” “በኪሩቤልም ውስጥ ከክንፎቻቸው በታች የሰው እጅ አምሳል ታየ።”

«እጅግ ውስብስብ በሆነ አደረጃጀት ውስጥ መንኲራኩሮች በመንኲራኩሮች ውስጥ ነበሩ፤ እንዲሁም በመጀመሪያ እይታ ለሕዝቅኤል ሁሉ በውዝንብር ውስጥ ያሉ መስለው ታዩ። ነገር ግን በሚንቀሳቀሱ ጊዜ በአስደናቂ ትክክለኛነትና በፍጹም ስምምነት ይንቀሳቀሱ ነበር። ሰማያዊ ፍጥረታት እነዚህን መንኲራኩሮች ይነዱ ነበር፤ ከሁሉም በላይም በክቡሩ የሰንጠረድ ዙፋን ላይ ዘላለማዊው ተቀምጦ ነበር፤ በተፋኑም ዙሪያ የጸጋና የፍቅር ምልክት የሆነው ቀስተ ደመና ከብብ ነበር። በዚያ ትዕይንት አስፈሪ ክብር ተሸንፎ ሕዝቅኤል በፊቴ ላይ ወደቀ፤ በዚያም ጊዜ ድምፅ ተነሥቶ እንዲነሣና የእግዚአብሔርን ቃል እንዲሰማ አዘዘው። ከዚያም ለእስራኤል የማስጠንቀቂያ መልእክት ተሰጠው።» Testimonies, 751.

በንጉሥ ያዝያን በሞተበት ዓመት ጌታን በተፋን ላይ ተቀምጦ፣ ከፍ ብሎና ከፍ ተደርጎ አየሁት፤ የልብሱም ጫፍ ቤተ መቅደሱን ሞልቶ ነበር። በላዩም ሱራፌል ቆመው ነበር፤ ለእያንዳንዱም ስድስት ክንፎች ነበሩት፤ በሁለት ፊቱን ይሸፍን ነበር፤ በሁለትም እግሮቹን ይሸፍን ነበር፤ በሁለትም ይበርር ነበር። እርስ በርሳቸውም ይጮኹ ነበር፤ እንዲህም ይሉ ነበር፤ ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ የሠራዊት ጌታ ነው፤ ምድር ሁሉ በክብሩ ተሞልታለች። በጮኸውም ድምፅ የደጀቹ መሠረቶች ተናወጡ፤ ቤቱም በጢስ ተሞላ። እኔም፡- ወደልኝ! ጠፍቻለሁና፤ ከንፈሮቹ የረከሱ ሰው ነኝና፤ እኔም ከንፈሮቻቸው በረከሱ ሕዝብ መካከል እኖራለሁና፤ ዓይኖቼ ንጉሡን፣ የሠራዊት ጌታን አይተዋልና አልሁ። ከዚያም ከሱራፌል አንዱ ከመሠዊያው በጉንጮች ያነሣውን የእሳት ፍም በእጁ ይዞ ወደ እኔ በረረ፤ በአፌም አኖረውና፡- እነሆ፣ ይህ ከንፈሮችህን ነክቶአል፤ ኃጢአትህም ተወግዳለች፤ ኃጢአትህም ነጽታለች አለ። ደግሞም የጌታን ድምፅ፡- ማንን እልክ? ስለ እኛስ ማን ይሄዳል? ሲል ሰማሁ። እኔም፡- እነሆኝ፤ ላከኝ አልሁ። ኢሳይያስ 6፡1-8።

“ይህ ራዕይ ለሕዝቅኤል የተሰጠው አጅምሮው በጨለማ ቅድሚያ ግምቶች ተሞልቶ በነበረበት ጊዜ ነበር። የአባቶቹን ምድር ባድማ ሆኖ ተዘርግታ አየ። አንድ ጊዜ በሕዝብ የተሞላችው ከተማ ከእንግዲህ የሚኖርባት አልነበረም። በቅጥሮቿም ውስጥ የደስታ ድምፅና የምስጋና ዝማሬ ከእንግዲህ አይሰሙም ነበር። ነቢዩ ራሱ ድንበር የሌለው ምቹተ ሥልጣንና አረመኔ ጭካኔ ሙሉ በሙሉ የሚገዙበት በእንግዳ ምድር እንግዳ ነበር። ስለ ሰው ግፍና ዓመፅ ያየውና የሰማው ነገር ነፍሱን አስጨነቀው፤ ቀንና ሌሊትም በጽኑ ሐዘን አለቀሰ። ነገር ግን በኮባር ወንዝ አጠገብ በፊቱ የቀረቡት ድንቅ ምልክቶች ከምድራዊ ገዢዎች ኃይል ይልቅ የሚበረታ ገዢ ሥልጣን አሳዩ። ከአሰርና ከባቢሎን ትዕቢተኛና ጭካኝ ነገሥታት በላይ የምሕረትና የእውነት አምላክ በዙፋኑ ተቀምጦ ነበር።”

በእንደ መንኲራኩር የተመሰሉት ውስብስብ ነገሮች፣ ለነቢዩ በእንዲህ ያለ ውዥንብር ውስጥ የተካተቱ መስለው የታዩት፣ በየማይወሰን እጅ መሪነት ሥር ነበሩ። እነዚህን መንኲራኩሮች እያንቀሳቀሰ እና እየመራ ለእርሱ የተገለጠው የእግዚአብሔር መንፈስ፣ ከውዥንብር ስምምነትን አወጣ፤ እንዲሁም ዓለም ሁሉ በእርሱ ቁጥጥር ሥር ነበረች። በክብር የከበሩ ሺህ ሺህ ፍጥረታት፣ በእርሱ ቃል ላይ፣ የክፉ ሰዎችን ኃይልና ፖሊሲ ለመግታት እና ለታማኞቹ መልካምን ለማምጣት ዝግጁ ነበሩ።

በእንዲሁም ሁኔታ፣ እግዚአብሔር ለወዳጁ ዮሐንስ የቤተ ክርስቲያንን ታሪክ ለሚመጡ ዘመናት ሊገልጥለት በቀረበ ጊዜ፣ “የሰው ልጅን የሚመስል አንድ” በመግለጥ ለሕዝቡ ያለውን የአዳኙ ፍላጎትና እንክብካቤ ማረጋገጫ ሰጠው፤ እርሱም ሰባቱን ቤተ ክርስቲያናት የሚወክሉት በመቅረዞች መካከል ይመላለስ ነበር። ዮሐንስ የቤተ ክርስቲያን ከምድራዊ ኃይሎች ጋር የሚኖራትን የመጨረሻ ታላቅ ትግሎች ሲያይ፣ የታመኑትን የመጨረሻ ድልና መዳን ለማየት ደግሞ ተፈቀደለት። ቤተ ክርስቲያን ከአውሬውና ከምስሉ ጋር ወደ ገዳይ ግጭት እንደ ተገባች፣ እናም የዚያ አውሬ አምልኮ በሞት ቅጣት ሥጋት እንደ ተግዳሮት ሲጫን አየ። ነገር ግን ከውጊያው ጭስና ድምጽ ባሻገር በመመልከት፣ ከአውሬው ምልክት ይልቅ “የአብ ስም በግንባራቸው የተጻፈባቸውን” ከበጉ ጋር በጽዮን ተራራ ላይ ያለ ሕዝብ አየ። ደግሞም “በአውሬውና በምስሉ ላይ እና በምልክቱ ላይ እና በስሙ ቁጥር ላይ ድል የነሡትን፣ የእግዚአብሔርን መሰንቆዎች ይዘው በብርጭቆ ባሕር ላይ ቆመው” የሙሴንና የበጉን መዝሙር ሲዘምሩ አየ።

“እነዚህ ትምህርቶች ለእኛ ጥቅም ናቸው። ከፊታችን የሰዎችን ነፍስ የሚፈትን ዘመን በቅርቡ ስለሚመጣ፣ እምነታችንን በእግዚአብሔር ላይ ማጽናት ያስፈልገናል። ክርስቶስ በደብረ ዘይት ላይ ሳለ፣ ሁለተኛ ምጽአቱን የሚቀድሙ የሚያስፈሩ ፍርዶችን አስቀድሞ አስተናገደ፤ ‘ጦርነቶችንና የጦርነት ወሬዎችን ትሰማላችሁ።’ ‘ሕዝብ በሕዝብ ላይ፣ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣል፤ ራብና ቸነፈር ይሆናሉ፤ በተለያዩም ስፍራዎች ምድር መናወጥ ይሆናል። እነዚህ ሁሉ የምጥ መጀመሪያ ናቸው።’ እነዚህ ትንቢቶች በኢየሩሳሌም ጥፋት ጊዜ ከፊል ፍጻሜ ቢቀበሉም፣ ይበልጥ ቀጥተኛ ተግባራቸው ለመጨረሻዎቹ ቀናት ነው።”

“እኛ በታላላቅና በክቡር ክስተቶች መድረክ ደጃፍ ላይ ቆመናል። ትንቢት በፍጥነት እየተፈጸመ ነው። ጌታ በደጅ ላይ ነው። በቅርቡ ለሕያዋን ሁሉ እጅግ ከባድ ፍላጎት የሚያስነሣ ዘመን በፊታችን ሊከፈት ነው። ያለፉት ክርክሮች እንደገና ይነሣሉ፤ አዳዲስም ክርክሮች ይነሣሉ። በዓለማችን ውስጥ ሊፈጸሙ ያሉት ትዕይንቶች እስካሁን እንኳ አልተመኙም። ሰይጣን በሰው ወኪሎች አማካይነት በሥራ ላይ ነው። ሕገ መንግሥቱን ለመቀየርና የእሁድ ቀን መጠበቅን የሚያስገድድ ሕግ ለማስፈጸም ጥረት የሚያደርጉ ሰዎች ውጤቱ ምን እንደሚሆን ብዙ አያውቁም። ቀውስ ከእኛ በላይ ሊወርድ ተቃርቧል።”

«ይሁን እንጂ የእግዚአብሔር ባሪያዎች በዚህ ታላቅ የችግኝ ጊዜ በራሳቸው ላይ እምነት ሊያኖሩ አይገባም። ለኢሳይያስ፣ ለሕዝቅኤል፣ እና ለዮሐንስ በተሰጡት ራእዮች ሰማይ በምድር ላይ ከሚፈጸሙት ክስተቶች ጋር ምን ያህል በቅርብ እንደተያያዘ እና ለእርሱ ታማኝ ለሆኑት የእግዚአብሔር እንክብካቤ ምን ያህል ታላቅ እንደሆነ እናያለን። ዓለም ገዢ የሌላት አይደሉም። የሚመጡት ክስተቶች እቅድ በጌታ

እጆች ውስጥ ነው። የሰማይ ግርማ የአሕዛብን እጣ ፈንታ፤ እንዲሁም የቤተ ክርስቲያኑን ጉዳዮች በራሱ ኃላፊነት ሥር ይዞአል።»

“እኛ በጌታ ሥራ ውስጥ እጅግ ከመጠን በላይ ጭንቀትን፣ ችግርንና ግራ መጋባትን ለመሰማት ራሳችንን እንፈቅዳለን። ውስን የሆኑ ሰዎች የኃላፊነትን ሽክም እንዲሸከሙ ብቻቸውን አልተተዉም። በእግዚአብሔር መታመን፣ በእርሱም ማመን፣ ወደፊትም መራመድ ያስፈልገናል። የሰማይ መልእክተኞች ያላቸው ያልተደከመ ንቁ ጥበቃ፣ ከምድር ሰዎች ጋር በተያያዘ በአገልግሎታቸው ውስጥ ያላቸው የማያቋርጥ ተግባር፣ የእግዚአብሔር እጅ መንኲራኩርን በመንኲራኩር ውስጥ እንዴት እየመራች እንዳለ ያሰየናል። መለኮታዊው አስተማሪ በሥራው ውስጥ ላለ ለእያንዳንዱ ተሳታፊ፣ በጥንት ለቂሮስ እንዳለው፣ እንዲህ ይላል፡- ‘አንተ ባታውቀኝም እኔ ታጥቄሃለሁ።”

“በሕዝቅኤል ራእይ ውስጥ እግዚአብሔር እጁን ከኪሩቤል ክንፎች በታች አኑሮ ነበር። ይህም ለባሪያዎቹ ስኬትን የሚሰጣቸው መለኮታዊ ኃይል እንደሆነ ለማስተማር ነው። ኃጢአትን ቢያስወግዱና በልብና በሕይወት ንጹሐን ቢሆኑ፣ እርሱ ከእነርሱ ጋር ይሠራል።”

“በሕያዋን ፍጥረታት መካከል እንደ መብረቅ ፍጥነት የሚመላለሰው ደማቅ ብርሃን፣ ይህ ሥራ በመጨረሻ ወደ ፍጻሜው የሚገሰግስበትን ፍጥነት ይወክላል። የማይተኛው፣ የዓላማዎቹን መፈጸም ዘንድ ዘወትር በሥራ ላይ ያለው፣ ታላቅ ሥራውን በሙሉ ስምምነት ሊያስቀጥል ይችላል። ለውሱን አእምሮ የተጠላለፈና ውስብስብ ሆኖ የሚታየውን፣ የጌታ እጅ በፍጹም ሥርዓት ሊጠብቀው ይችላል። እርሱ የክፉ ሰዎችን ዓላማ ለማክሸፍ መንገዶችንና ዘዴዎችን ሊያዘጋጅ ይችላል፤ በሕዝቡም ላይ ክፉ ለማድረግ የሚሴሩትን ምክር ወደ ግራ መጋባት ያመጣል።”

«ወንድሞች ሆይ፣ አሁን ለሐዘንና ለተስፋ መቁረጥ ጊዜ አይደለም፤ ለጥርጣሬና ለእምነት ማጣትም እጅ ለመስጠት ጊዜ አይደለም። ክርስቶስ አሁን በየሴፍ አዲስ መቃብር፣ በታላቅ ድንጋይ ተዘግቶ በሮማውያን ማኅተም የታተመ አዳኝ አይደለም፤ እኛ የተነሣ አዳኝ አለን። እርሱ ንጉሥ ነው፣ የሠራዊት ጌታ ነው፤ በኪሩቤል መካከል ተቀምጦአል፤ በአሕዛብም ግጭትና ውዥንብር መካከል ሕዝቡን እስካሁን ይጠብቃል። በሰማያት የሚገዛው እርሱ አዳኛችን ነው። ፈተና ሁሉን በመለኪያ ይመዝናል። ነፍስ ሁሉን ሊፈትን የሚገባውን የእኛን እሳት ይጠብቃል። የነገሥታት ምሽጎች በሚፈርሱበት ጊዜ፣ የእግዚአብሔር ቀጣ ፍላጻዎች የጠላቶቹን ልብ በሚወጉበት ጊዜ፣ ሕዝቡ በእጆቹ ውስጥ ደህና ይሆናሉ።»

Testimonies, volume 5, 752–754.

ሕዝቅኤል በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መካከል ለመካተት የሚታጩትን ይወክላል፤ እናም መስመር በመስመር በመቅደሱ ውስጥ ያለው ልምምዱ ከኢሳይያስና ከዮሐንስ በመቅደሱ ውስጥ ካላቸው ልምምድ ጋር ይጣጣማል። አሁን እኛ በቤተ መቅደሱ ፈተና ውስጥ ነን፤ ይህም አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን የሚያትም ከሦስቱ ፈተናዎች ሁለተኛው ነው። ያ ዘመን የማልክያስ ሦስትን በመፈጸም በኪዳኑ መልእክተኛ የሚከናወነው የመንጻት ሥራ ነው። የሦስቱ ፈተናዎች የመንጻት ሂደት የማልክያስ “እሳታማ እቶን” ነው፤ እርሱም “ማንኛውንም ነፍስ ሊፈትን የሚገባው” ነው። ሦስተኛው መልአክ በጥቅምት 22 1844 በደረሰ ጊዜ፣ የኪዳኑ መልእክተኛ ድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ መጣ፣ በዚያም ታሪክ ውስጥ ያሉትን ጠቢባን ደናግል ታማኞቹን ሊያትም ወደ ቅድስተ ቅዱሳን መራቸው፤ ነገር ግን የዚያ ታሪክ ደናግል ዐመፁ፣ እናም በ1856 የፊላዴልፊያ ሚሊራዊ እንቅስቃሴ ወደ ሎዶቅያዊ ሚሊራዊ እንቅስቃሴ ተለወጠ፤ በ1863ም የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድሼንቲስት ቤተ ክርስቲያን ሆነ።

በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 በድንገት የደረሰው ሦስተኛው መልአክ በ1863 መገኘቱን አነሳ፣ ከዚያም በ2001 መስከረም 11 ተመለሰ። ከዚያ ከሃያ አምስት ዓመታት በኋላ፣ በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 የተመሰለው የቤተ መቅደስ ፈተና አሁን እንደገና እየተደገመ ነው። ሃያ አምስት በምልክታዊ መልኩ የሁለት መቶ አምሳ ትንቢታዊ አሥራት ነው፣ ሁለት መቶ አምሳም በዳንኤል 11 ከቁጥር አሥራ አንድ እስከ አሥራ አምስት ድረስ

በተወከለው ታሪክ ምልክት ነው። ሁለት መቶ አምሳም፣ ሃያ አምስትም በሕዝቅኤል የመቅደሱ ራዕይ ውስጥ ጎማ ናቸው። ሃያ አምስት በቃል ኪዳኑ መልእክተኛ የሚፈጽመው የንጽህና ሥራ ውስጥ በተወከለው በሦስት ደረጃ የፈተና ሂደት ፍጻሜ ጥበበኞችና ክፉዎች የሚለዩበት ምልክት ነው።

ማቴዎስ ሃያ አምስት ሦስት ምሳሌዎችን ይዟል፤ እያንዳንዱም ምሳሌ በመቶ አርባ አራቱ ሺህ የማጎተም ዘመን ውስጥ የጠቢባንና የክፉዎችን መለየት ያመለክታል። በምዕራፉ ውስጥ የተወከለው የእግዚአብሔር ሕዝብ ተስፋ እነርሱ የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ዘይት በእጃቸው ያለ ጠቢብ ድንግል ይሆኑ ዘንድ ነው። ተስፋቸውም በግል የምሕረት ጊዜያቸው ውስጥ እንዲያስተዳድሩት የተሰጣቸውን ልዩ መክሊቶች በመጠቀም ረገድ በአደራቸው ታማኝ አገልጋይ ሆነው እንዲፈረድላቸው ነው። ተስፋቸው ከእርሱ በቀኝ ተቀምጠው የእግዚአብሔር መሰማሪያ በጎች እንደሆኑ እንጂ በግራው ያለ ፍየል እንዳይሆኑ እንዲፈረድላቸው ነው። ሃያ አምስት በመቶ አርባ አራቱ ሺህ የማጎተም ዘመን ውስጥ የጠቢባንና የክፉዎችን መለየት የሚያመለክት ምልክት ነው። ሃያ አምስት ከሕዝቅኤል መንኲራተኞች አንዱ ነው።

በምርኮአችን ሃያ አምስተኛው ዓመት፣ በዓመቱ መጀመሪያ፣ በወሩ አሥረኛው ቀን፣ ከከተማይቱ መመታት በኋላ በአሥራ አራተኛው ዓመት፣ በዚያው ቀን የእግዚአብሔር እጅ በእኔ ላይ ነበረች፣ ወደዚያም አመጣችኝ። ሕዝቅኤል 40፡1።

የምርኮአችን ሃያ አምስተኛው ዓመት በጥቅምት 22 ይወከላል፤ ይህም በአንድ የዘመናት አስተዳደር በር መዘጋት ይወከላል። በጥቅምት 22 ቀን 1844 ሁለት ወገኖች በተለዩ ጊዜ አንድ በር ተከፈተ እና አንድ በር ተዘጋ።

ወደ ፊላዴልፊያም ቤተ ክርስቲያን መልአክ ጻፍ፤ ቅዱሱና እውነተኛው፣ የዳዊትን ቁልፍ ያለው፣ የሚከፍት ማንምም የማይዘጋው፤ የሚዘጋም ማንምም የማይከፍተው እርሱ እነዚህን ይላል፤ ሥራህን አውቃለሁ፤ እነሆ፣ ማንም ሊዘጋው የማይችል የተከፈተ ደጅ በፊትህ አኑሬአለሁ፤ ምክንያቱም ትንሽ ኃይል አለህና፣ ቃሌንም ጠብቀሃል፤ ስሜንም አልካድህም። ራእይ 3፡7፣ 8።

ክርስቶስ ለፊላዴልፊያ መልአክ ሥራቸውን እንደሚያውቅ፣ እንዲሁም በፊላዴልፊያ ቤተ ክርስቲያን ፊት የተከፈተ ደጅ እንዳኖረ ይነግረዋል። ይህ ደጅ “በዳዊት ቁልፍ” የተከፈተ ነው፤ ያም በኤልያቄም ላይ የተቀመጠው ቁልፍ ነው።

በዚያም ቀን እንዲህ ይሆናል፤ ባሪያዬን የሂልቅያስን ልጅ ኤልያቄምን እጠራዋለሁ፤ ልብስህንም አለብሰዋለሁ፤ በቀበቶህም አጽናዋለሁ፤ ሥልጣንህንም በእጁ አሳልፌ እሰጠዋለሁ፤ እርሱም ለኢየሩሳሌም ነዋሪዎችና ለይሁዳ ቤት አባት ይሆናል። የዳዊትንም ቤት ቁልፍ በትከሻው ላይ አኖራለሁ፤ እርሱም ይከፍታል የሚዘጋውም አይኖርም፤ ይዘጋልም የሚከፍተውም አይኖርም። ኢሳይያስ 22፡20-22።

በኤልያቄም የተጠራበት ቀን፣ ከክፉው ሸብና ተለይቶ ይቆማል።

እንዲህ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤ ሂድ፣ ወደዚህ ገንዘብ ያዥ፤ በቤቱም ላይ የተሾመው ወደ ሰብና ግባ፣ እንዲህም በለው፤ በዚህ ምን አለህ? በዚህስ ማን አለህ? እንደ ሰው በከፍታ ላይ መቃብር የሚቈርጥ፣ ለራሱም በዓለት ውስጥ ማደሪያ የሚቀርጽ፣ እንዲሁ በዚህ ስፍራ መቃብር ስለ ቈረጥህልህ? እነሆ፣ እግዚአብሔር በብርቱ ምርኮ ይወስድሃል፤ ፈጽሞም ይሸፍንሃል። በኃይል ያንከባልሃል፤ እንደ ኪስም ወደ ሰፊ አገር ይጥልሃል፤ በዚያ ትሞታለህ። በዚያም የክብርህ ሰረገሎች ለጌታህ ቤት እፍረት ይሆናሉ። ኢሳይያስ 22፡15-18።

የሸብናና የኤልያቄም ምሳሌ የፈጸመው የጥበበኞችና የሰነፎች ደናግል መለየት በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ተፈጸመ፤ እንዲሁም በ573 ዓ.ዓ. ጥቅምት 22 በሆነው በኢየሱስ ምርኮ ሃያ አምስተኛው ዓመት ደግሞ

ተፈጸመ። በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት፤ በኢየሩሳሌም የተመሰሉት በአድቬንቲዝም ውስጥ ያሉ ክፉዎች፤ ለፀሐይ እየሰገዱ ባሉ ሃያ አምስት ሰዎች ተመስለው ተቀርበዋል። የኢየሩሳሌም ጥፋት የእሑድ ሕግን ይወክላል፤ እርሱም ደግሞ የመቶ አርባ አራት ሺህ የማኅተም ጊዜ የሚያበቃው የመንገድ ምልክት ነው። ያ የማኅተም ጊዜ በ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 ተጀመረ፤ እና ኢየሱስ አልፋና አሜጋ ሁለቱም ስለሆነ፤ የማኅተሙ መጀመሪያ እንደሆነው የ2001 ዓ.ም. መስከረም 11 መጨረሻውን፤ በእሑድ ሕግ ጊዜ፤ ያሳያል።

መስከረም 11 ቀን 2001 ዓ.ም. በ1888 የሚኒያፖሊስ ስብሰባዎች ተመስሎ ተገልጦ ነበር፤ ምክንያቱም ሲስተር ዋይት በ9/11 በኒው ዮርክ ያሉት ታላላቅ ህንፃዎች በወደቁ ጊዜ ራዕይ 18፡1-3 እንደተፈጸመ ትለያለች። በዚያን ጊዜ፤ እንደ 1888 ሁሉ፤ ራዕይ አሥራ ስምንት ያለው መልአክ ምድርን በክብር ለማብራት እንደወረደ ትገልጻለች። የ1888 ዓመፅን ከቆራሕ፤ ዳታንና አቢራም ዓመፅ ጋር አስማማችው፤ እነርሱም በክህደታቸው ውስጥ ሁለት መቶ ሃምሳ ታዋቂ ሰዎች እንዲቀላቀሉ አድርገው ነበር። በጥንታዊቷ እስራኤል የመጀመሪያ ታሪክ ውስጥ በቆራሕና በባልንጀሮች ዓመፅ ያሉት ሁለት መቶ ሃምሳ ዓመፀኞች፤ በጥንታዊቷ እስራኤል የመጨረሻ ታሪክ ውስጥ ለፀሐይ ሲሰግዱ የነበሩትን ሃያ አምስት ሰዎች ይመስሉ ነበር።

የሎዶቅያ አድቬንቲዝም ሃያ አምስት መሪዎች በእሁድ ሕግ ፊት ሲሰግዱ እና ሁለት መቶ አምሳ በ9/11 ላይ ሲሰግዱ፤ ይህ የማኅተም ዘመንን ከሃያ አምስት ምልክት ጋር—(የጠቢባንና የክፉዎች መለየት ምልክት)—በማቅረብ፤ የማኅተም ዘመኑን መጀመሪያና መጨረሻ ለማመልከት ይቆማል። በሙሴ ዘመን ያሉት ሁለት መቶ አምሳ ዓመፀኞች ቢሆኑ፤ ወይም በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት ያሉት ሃያ አምስት ሰዎች፤ ወይም በማቴዎስ ምዕራፍ ሃያ አምስት ያሉት የመለየቱ ሦስት ምስክሮች፤ ወይም በሕዝቅኤል አርባ ያለው የምርኮኝነቱ ሃያ አምስተኛ ዓመት፤ የሃያ አምስት ምልክት መገለጦች ሁሉ በቅደም ተከተል በ207 ዓ.ዓ.፤ 313 እና 2026 ፍጻሜያቸውን ከደረሱት ሦስቱ የሁለት መቶ አምሳ ዓመት ዘመናት ጋር ይጣጣማሉ።

ሃያ አምስት ማለት እንደሚባለው የሃያ አምስት ሁሉን መስመሮች ወደ ፍጹምነት የሚያመጣ አክሳል ነው። ይህም በቁጥር አርባ ውስጥ ያለውን የተሰወረ ታሪክ ግልጽ ለማድረግ ለጴጥሮስ ከተሰጡት የመንግሥቱ ትንቢታዊ ቁልፎች አንዱ ይሆናል። በዳንኤል አሥራ አንድ ከቁጥር አሥር እስከ አሥራ አምስት ያሉት ቁጥሮች ከ1989 ጀምሮ እስከ የእሑድ ሕግ ድረስ ያለውን ታሪክ የሚሸፍን አንድ መስመር እንደሚወክሉ፤ ይህም የቁጥር አርባ የተሰወረ ታሪክ መሆኑ፤ ከሶስት በላይ ምስክሮች በተደጋጋሚ ተረጋግጧል። የይሁዳ ነገድ አንበሳ አሁን የሕዝቅኤልን መንኲራኩሮች እየፈታ ነው፤ ይህም በዘመኑ መጨረሻ የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መልእክት የሚፈጽም ያንን የተሰወረ ታሪክ ሲከፍት ነው።

በሚቀጥሉት ጽሑፎች ውስጥ፤ በመጨረሻዎቹ ዘመናት የሰዎችን ውስብስብ መስተጋብር የሚወክሉትን የሕዝቅኤል መንኲራኩሮች መለየታችንን እንቀጥላለን። በዚህ ጽሑፍ መጀመሪያ ያለው የሕዝቅኤል ምዕራፍ አንድ እና ከ Testimonies ቁጥር አምስት የተወሰደው ተጓዳኝ ክፍል በጽሑፎቹ ውስጥ ስንቀጥል የማጣቀሻችን ነጥብ ሆነው ይቀጥላሉ። መንኲራኩሮቹ በትክክለኛ ስፍራቸው ሲቀርቡ፤ እንዲሁም ከሌሎቹ የትንቢታዊ ታሪክ መንኲራኩሮች ጋር ያላቸው ተገቢ ግንኙነቶች ሲገለጡ፤ በ1840 አገስት 11 ላይ ለመጀመሪያው መልአክ ኃይል የሰጡት ሦስት መቶ ዘጠና አንድ ዓመታትና አሥራ አምስት ቀናት በሕዝቅኤል ደግሞ እንደ ሦስት መቶ ዘጠና ዓመታት፤ ከኢየሩሳሌም የከበባው አንድ ዓመት ተኩል ጋር ተያይዞ እንደሚወከል እናሳያለን፤ እንዲሁም የዚህ ትንቢታዊ ብርሃን መምጣት የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰንደቅ ከፍ መደረግን እንደሚያመለክት እናሳያለን።

ከ1299 ዓ.ም. ሐምሌ 27 እስከ 1337 ዓ.ም. ድረስ ያለው ጊዜ፤ በራዕይ 9፡10 ውስጥ የተጠቀሱት መቶ ሃምሳ ዓመታት (አምስት ወራት) መጀመሪያ ላይ ያሉ ሠላሳ ስምንት ዓመታትን ይወክላል። ያ መቶ ሃምሳ ዓመታት ከቁጥር 15 የተጠቀሱት ሦስት መቶ ዘጠና አንድ ዓመታትና አሥራ አምስት ቀናት ጋር ይገናኛል። ስለዚህ የሁለቱ ዘመናት መጀመሪያ አንድ የትንቢት መስመር ይፈጥራል፤ ይህም በኢየሱስ ሊች የ1838 እና

1840 ትንቢት ፍጻሜ ተደምድሞ፣ የሚለራይት እንቅስቃሴ መነሳቱንና ኃይል መቀበሉን ምልክት አደረገ። ያ ታሪክ፣ በአድቬንቲዝም መጀመሪያ ላይ ያለው፣ ከእሱድ ሕግ አስቀድሞ እንደ ዓላማ የሚነሱትን መቶ አርባ አራት ሺህ ያመለክታል። ስለዚህ የሕዝቅኤል ሦስት መቶ ዘጠና ዓመታት፣ እና የኢየሩሳሌም ከበባ አንድ ነጥብ አምስት ዓመታት (1.5)፣ በ1299 የጀመረውን የትንቢት መስመር መጨረሻ ያመለክታሉ።

ከሚቀጥለው ጽሑፍ በፊት በቴስቲሞኒዎች፣ ጥራዝ አምስት ውስጥ ያለውን ክፍል ማሰብ ዋጋ ያለው ነው።